

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 13/01/17

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ, ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Θέμα: «Έχω λεφτά, θέλω να επηρεάσω και να πουλήσω στο Δημόσιο ή να γλιτώσω από τη Δικαιοσύνη, βγάζω εφημερίδα. Δεν μου βγαίνει η επέκταση στα media; Η λύση εύκολη : παίρνω δάνεια με εγγύηση αέρα»

Παρακαλούμε για την επαλήθευση ή τη διάψευσή σας και τον σχετικό σχολιασμό σας επί της πληροφορίας, περί του εν θέματι αναφερομένου. Το προηγούμενο αίτημα έθεσε ενώπιόν μας η κα Παπαράπτη Θέκλα (ΑΔΤ 119958, δ/ση Πατησίων 314, ΤΚ.11141, τηλ.6906594462 ζητώντας να της μεταφέρουμε την σχετική αρμόδια τοποθέτηση της πολιτικής ηγεσίας, αφού έλαβε σχετική πληροφόρηση από το επισυναπτόμενο δημοσίευμα της εφημερίδας «**ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**», της **10/01/2017**.

Ο αναφέρων βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος

ΑΔΛ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ

Του
Ιωάννη Ν. Φιλαντίνου

Η περίοδος των Χριστουγέννων λένε ότι ηρεμεί τους ανθρώπους. Κάτι η εορταστική ραστώνη, κάτι το πνεύμα της Γέννησης του Θεανθρώπου, κάτι η κόπωση της χρονιάς δημιουργούν διάθεση σύννεσης και περισκεψής, και μας κάνουν λίγο σοφότερους, όπως θα έλεγε και ο λαϊκός φιλόσοφος. **Κι όμως!** Στη χώρα όπου το παράλογο και το εξωφρενικό τείνουν να ταυτιστούν με το λογικό και το αυτονόητο, δεν χωρούν τέτοιες επιδράσεις.

Φαίνεται ότι στα χιονισμένα θέρετρα της Ελλάδας και της Ευρώπης, όπου περσαν τις άγιες ημέρες τους οι περισσότεροι μινιαρχες και τραπέζες, δεν επιλογαρεί το πνεύμα των Χριστουγέννων. Πώς αλλιώς μπορεί κάποιος να εξηγήσει όσα ανακινούνται ή διαγράφονται, τεχνήντως ή μη, περί της τύχης μεγάλων ή και μικρότερων συγκροτημάτων Τύπου ή περί της δημιουργίας νέων εφημερίδων, ραδιοφώνων κ.λπ.

Η αλήθεια είναι ότι η κρίση που μας στείλει την πατρίδα μας για τουλάχιστον μια επταετία κλόνισε τα -ήδη σαθρά- θεμέλια ενός ολόκληρου κλάδου, όπως αυτός των ΜΜΕ. Μια σειρά επιχειρήσεων, στηριγμένων σε έναν αδικαιολόγητο δανεισμό και σε δομές που κάποτε θα διδάσκονταν στα πανεπιστήμια ως παραδείγματα κακής επιχειρηματικότητας, κατέρρευσαν ή καταρρέουν, αφήνοντας απλήρωτα δάνεια και υποχρεώσεις εκατοντάδων εκατομμυρίων και εκατοντάδες -ίσως και χιλιάδες- εργαζομένους κυριολεκτικά στον δρόμο.

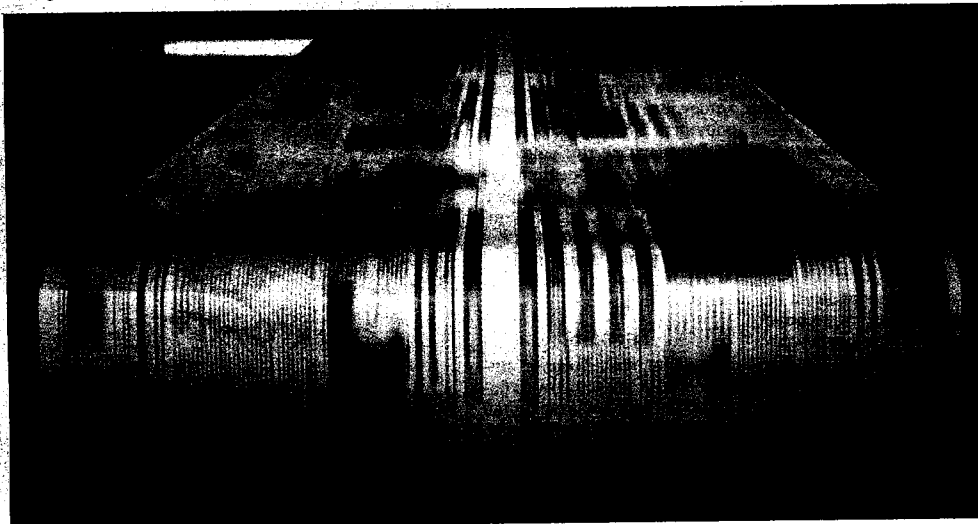
Και, σαν να μην έφτανε αυτό, η ολιγαρχία στη λήψη αποφάσεων και η αδιαφορία στην αντιμετώπιση θεσμικών ζητημάτων θέτουν σε κίνδυνο και όσες λιγοστές επιχειρήσεις αναπτύχθηκαν με διαφορετικό μοντέλο από το συνηθές. Έχω λεφτά, θέλω να επηρεάσω και να πουλήσω στο Δημόσιο ή να γλιτώσω από τη Δικαιοσύνη, βγάσω εφημερίδα. Δεν μου βγαίνει η επέκτασή στα media; **Η λύση, εύκολη: Παίρνω δάνεια με εγγύηση «αέρα»** όπως με θράσος δήλωσε στη Βουλή ένας απίθανος «γόνος» μινιακής οικογένειας.

Παράλληλα, «πουλάω» πιο ακριβά τις υπηρεσίες μου στο Δημόσιο ή συνεχίζω τις παρόνομες δραστηριότητές μου, ώστε να αυξάνω την προσωπική περιουσία μου και να αυτοπαρουσιάζομαι ως επιτυχημένος και ισχυρός. **Την ίδια ώρα, ελέγχω τις υποδομές.** Φτιάχνω τυπογραφεία-τέρατα για να ελέγχω την εκτύπωση-πειθαρχημένων και απειθαρχων- και εξαγοράζω τη διανομή για να οιγουρευώ (...) τις κυκλοφορίες μου και να καταβροχθίζω τη διαφημιστική πίτα κατά το δοκούν.

Από την άλλη, οι τράπεζες, ως συνήθως, νύπουν τας χείρας τους. Εξακο-

Τα media στη χώρα του «Other People's Money»

(«ΚΑΝΩ ΔΟΥΛΕΙΕΣ ΜΕ ΧΡΗΜΑΤΑ ΑΛΛΩΝ»)

Υπερδανεισμένοι μπαταχτοσίδες επιχειρηματίες του Τύπου αυτοπροτείνονται ως σωτήρες και κάποιοι άλλοι, χρεοκοπημένοι, θέτουν όρους και επιδιώκουν παράλληλα συναλλαγές

λουθούν να αλλοιώνουν τον ανταγωνισμό. Ενδιαφέρον θα έχει κάποιος -επατέλους- να ελέγξει με τι κριτήρια ακόμα και σήμερα, έπειτα από τόσες ανακεφαλαιοποιήσεις, μοιράζονται τα διαφημιστικά κονδύλια. Η πρωτοποριακή νομοθετική πρωτοβουλία του κ. Δραγασάκη έχει μετατραπεί σε γραφική απεικόνιση ακατανόητων αριθμών, που κανείς -μα, κανείς!- δεν ελέγχει. Παραμένουν «κλειστές» για οποιαδήποτε επιχείρηση του Τύπου, έστω και αν πληροί τις προϋποθέσεις χρηματοδότησης. Και αυτό, αφού πρώτα «μιμούν» πραγματικά τις περισσότερες με εξωφρενικά δάνεια. Και όχι μόνο προ κρίσης, αλλά και κατά τη διάρκεια των τελευταίων πέντε ετών!

Τώρα προσπαθούν ασμένως να κλείσουν τις «τρύπες» τους. Η πιο συνηθισμένη πρακτική: «Δίνω διαφήμιση για να εισπράξω τόκους και να μην κοκκινίσει το δάνειο!». Παράλληλα, αν ισχύουν όσα έχουν δει το φως της δημοσιότητας,

υπερδανεισμένοι μπαταχτοσίδες μινιαρχες αυτοπροτείνονται ως σωτήρες. Άλλοι, οι οποίοι έχουν χρεοκοπήσει και δεν τους το είπαν, ακόμα θέτουν όρους και προτείνουν συναλλαγές. Ενώ υπάρχουν και αυτοί που εξαγγέλλουν νέες προσπάθειες, θεωρώντας ότι έτσι θα λυθούν τα δυσθεώρητα προβλήματά τους.

Κάποιοι τρέκτοι αυτοπροβάλλονται -τζάμπα είναι- ως επιδοξοί νεοκυρίαρχοι των media, χωρίς όμως να έχουν διάθεση να διαθέσουν κανένα ευρώ από τα δικαιολογημένα (ή αδικαιολογητά) κεφάλαια που έχουν. Και, βέβαια, έχουμε και την κατηγορία των μαντζα-

ρέων που θυμίζουν τον Ντάνι ντε Βίτο και την περίφημη έκφρασή του «OPM» («Other People's Money») ή, ελληνιστί, «κάνω δουλειές με χρήματα άλλων» και, επί το λαϊκότερον, «ηθδεία με ξένα κόλλυβα». Αυτό το τελευταίο, άλλωστε, είναι το μότο που ακολούθησαν τραπεζίτες (εν ενεργεία και αποσυρθέντες) και μινιαρχες εδώ και πολλά χρόνια. Περι-

μένουμε πραγματικά με ενδιαφέρον -αλλά όχι με κάποια ελπίδα- το πόρισμα της Επιτροπής της Βουλής για τα δάνεια των ΜΜΕ! Η διαδικασία μέχρι σήμερα μας προδιαθέτει για το... προσδοκώμενο «μα από τα ίδια». Αλλά η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία...

Πρέπει, επιτέλους, να μπει μια τάξη στο απέραντο φρενοκομείο των μέσων ενημέρωσης. Όχι με πρωτοβουλίες σαν την τελευταία -ατυχήτατη και ερασιτεχνική- προσπάθεια του κ. Παππά. Αλλά με τη συνετή εφαρμογή της υπάρχουσας νομοθεσίας.

Ρομαντικό; Απίθανο να συμβεί; Μάλλον, αφού ο εκσυγχρονισμός και μόνο της υποβολής των δηλώσεων «πώθεν έσχες» -ο πραγματικός έλεγχος και η διασταύρωσή τους θα περιόριζαν εν πολλοίς την αυθαιρεσία- έχει μπλοκάρει. Ζούμε το τραγελαφικό, στα μέσα Ιανουαρίου του 2017 να μην έχουν υποβληθεί οι δηλώσεις που αφορούν το 2015!

Συνοψίζοντας: Τραπεζίτες κάτω από τη μύτη των εισαγγελέων φλερτάρουν με νέα σκάνδαλα. Χρεοκοπημένοι μινιαρχες παλεύουν για ένα νέο *calpo grosso*. Και η κυβέρνηση παρακολουθεί, απαθώς και κρυφολογώντας, αφού διά της επιφανειακής επίδειξης ενδιαφέροντος, αλλά εν τέλει πραγματικά διά της αδράνειας, έχει εξουδετερώσει, απαξιώσει και εξευτελίσει -πολύ ευκολότερα απ' όσο μπορούσε να φανταστεί- τον λεγόμενο «τέταρτο πόλο εξουσίας»: τον Τύπο!

**Τραπεζίτες
φλερτάρουν με
νέα σκάνδαλα
κάτω από τη μύτη
των εισαγγελέων**

Σκάνδαλο
*